EVROPSKI PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument zasedanja

17.4.2012 B7-0201/2012

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 110(2) Poslovnika

o razmerah v Maliju
(2012/2603(RSP))

François Alfonsi, Judith Sargentini, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Malika Benarab-Attou
v imenu skupine Verts/ALE

B7-0201/2012

Resolucija Evropskega parlamenta o razmerah v Maliju
(2012/2603(RSP))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju izjav Catherine Ashton, visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o državnem udaru v Maliju,

– ob upoštevanju izjave oddelka Evropske komisije za humanitarno pomoč o preprečevanju humanitarne krize v Maliju,

– ob upoštevanju izjav varnostnega sveta Združenih narodov o državnem udaru,

– ob upoštevanju sporazuma iz leta 2006 iz Alžira o razvoju in miru v severnem Maliju,

– ob upoštevanju okvirnega sporazuma, ki sta ga 6. aprila 2012 podpisali hunta in organizacija ECOWAS,

– ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,

A. ker je Tuareško narodno gibanje za osvoboditev Azavada razglasilo nadzor nad tremi regijami na severu Malija, in sicer nad Gaom, Kidalom in Timbuktujem, ker hočejo ustanoviti novo državo;

B. ker je islamistična skupina Ansar Dine, ki je tesno povezana z Al Kaido v islamskem Magrebu (AQIM), razglasila, da nadzira Timbuktu in si prizadeva za uvedbo šeriatskega prava v Maliju;

C. ker je bilo v preteklosti med malijsko vlado in tuareškim gibanjem za osvoboditev podpisanih več mirovnih sporazumov, v katerih je bil poudarek na gospodarskem razvoju severa, decentralizaciji in vključitvi Tuaregov v civilne in vojaške strukture; ker kljub številnim mirovnim pobudam med centralno vlado in Tuareškim narodnim gibanjem za osvoboditev Azavada še vedno vlada napetost;

D. ker je skupina vojakov 22. marca 2012 razglasila državni udar in strmoglavila demokratično izvoljenega predsednika Amadouja Toumanija Toureja;

E. ker so se s pomočjo organizacije ECOWAS dogovorili o vrnitvi ustavnega reda in je v skladu z ustavo te države predsednik nacionalnega parlamenta zaprisegel kot vršilec dolžnosti predsednika;

F. ker se humanitarne razmere na območjih pod nadzorom upornikov slabšajo, saj prihaja do plenjenja, ugrabitev in nereda, zaradi česar prebivalstvo beži iz te regije;

G. ker je kombinacija suše, revščine, visokih cen žita, degradacije okolja in kronične nerazvitosti prizadela Burkino Faso, Mali, Mavretanijo, Niger, Senegal, Čad, severni Kamerun in Nigerijo in ker po podatkih agencij Združenih narodov več kot 10 milijonov

ljudi nima dovolj hrane;

H. ker se še vedno dogajajo ugrabitve, za katere je prevzela odgovornost teroristična skupina, povezana z Al Kaido v islamskem Magrebu (AQIM), in ker je skupina v Timbuktuju, ki že ima 13 talcev iz zahodnih držav, 15. aprila ugrabila švicarskega krščanskega misijonarja;

I. ker širjenje orožja, ki izvira iz Libije, trgovina z drogami, visoka brezposelnost in revščina pripomorejo k destabilizaciji celotne regije;

J. ker se iz Libije nenadzorovano stekajo ogromne količine orožja v sosednje države in so se v Mali vrnili dobro opremljeni plačanci, kar negativno vpliva na varnost in stabilnost vseh držav v Sahelu in zahodnoafriški regiji;

K. ker bi bilo treba vedno večji vpliv političnega islama v zahodni Afriki, na primer skupine Boko Haram, zmanjšati z obravnavanjem strukturnih vzrokov za revščino tako v Maliju kot v zahodni Afriki, in sicer gospodarskega in družbenega razvoja, pa tudi razporeditve bogastva;

L. ker ti konflikti izvirajo predvsem iz nespoštovanja človekovih pravic, pomanjkanja pravne države, etničnih in verskih trenj, organiziranega kriminala, krivic, neenakosti in gospodarske nerazvitosti;

M. ker so človekove pravice neodtujljive in je spoštovanje državljanskih pravic, pa tudi socialno-ekonomskih pravic, bistveno za trajnostni razvoj in mir;

1. pozdravlja odločne ukrepe organizacije ECOWAS, ki so pripomogli k ponovni vzpostavitvi ustavnega reda v Maliju;

2. poziva malijske oblasti in tuareško gibanje za osvoboditev, naj s konstruktivnim dialogom dosežejo miroljubno in trajno rešitev;

3. meni, da je treba za mirno rešitev konflikta v Maliju obravnavati njegov glavni vzrok, kar pomeni pravičen dostop do virov, zagotovitev trajnostnega in uravnoteženega razvoja regij ter prerazporeditev bogastva, pri čemer je treba zagotoviti osnovne človekove pravice, vključno s pravicami manjšin;

4. poziva k odprtju humanitarnega koridorja, da bi pomagali na desettisoče ljudem, ki so razseljeni zaradi spopadov v Maliju, pri čemer so številni od njih poiskali zatočišče v sosednjih državah, na primer v Nigru, Mavretaniji in Burkini Faso; poziva k celostnemu in hitremu odzivu na humanitarno krizo v Sahelu;

5. poziva zahodnoafriške vlade, naj se proti širjenju orožja in trgovini z drogami borijo tako, da v središče svoje razvojne politike postavijo uravnotežen in trajnostni razvoj, zato da bi prebivalstvu na splošno zagotovile osnovne javne storitve ter delovna mesta, zlasti za mlade;

6. poziva malijske oblasti, zahodnoafriške vlade in Tuareško narodno gibanje za osvoboditev Azavada, naj si čim bolj prizadevajo za takojšnjo izpustitev vseh talcev;

7. je prepričan, da si je treba pri trajni rešitvi za to regijo prizadevati za krepitev državnih institucij, dejavno sodelovanje državljanov pri odločanju ter postavitev temeljev za trajnostni in uravnotežen gospodarski razvoj;

8. poziva Komisijo in Svet, naj skupaj z organizacijo ECOWAS sprejmeta pobudo za podporo miroljubnemu dialogu v tej regiji;

9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Komisiji, varnostnemu svetu Združenih narodov, Afriški uniji in organizaciji ECOWAS.